

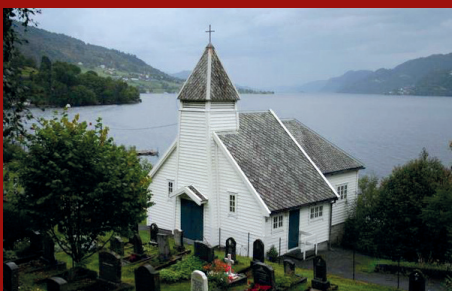
Kyrkjelydsblad for Arna

NR. 1 • Februar 2019 • 52. ÅRGANG

Ingen er berre det du ser

Side 14-15

Stille for Gud

Side 17

Misjonsprosjekt i Taiwan

Side 2-3

Bibeldagen i Arna

Side 19

Ytre Arna kyrkjelyd har fått nytt misjonsprosjekt

Hovudbygget (foto: Marion Fløysvik)

Som varsla i førre nummeret vil me her presentera det nye misjonsprosjektet, China Lutheran Seminary (CLS), Taiwan.

AV INGVAR FLØYSVIK

China Lutheran Seminary (CLS) ligg i Hsinchu, ein by med vel 400.000 menneske, ein god times køyring sør-vest frå hovudstaden.

Seks lutherske kyrkjer, frukter av arbeidet til åtte misjonsorganisasjonar frå USA, Danmark, Finland og Noreg, har gått saman om å driva skulen. I tillegg stiller ein tysk misjon med ein lærar.

Utdannar prestar

Den fyrste oppgåva til CLS er å utdanna prestar, og seminaret gjev graden Master of Divinity. I tillegg tilbyr skulen Master of Arts in Care and Counseling. Av vidareutdanning har CLS Master of Theology i Luther- og reformasjonsstudiar og Doctor of Ministry.

Ein er òg oppteken av at lekfolk skal få grundigare innføring i Guds ord. Dei som har bakgrunn til det, kan ta fag frå masterprogrammet. Seminaret har òg kurs som ikkje krev at deltakarane har noka utdanning på førehand; kursa i

det såkalla grasrotmisjonsprogrammet vert for tida underviste på seks ulike stader rundt om på øya.

I tillegg har seminaret eit misjonsinstitutt, som både arrangerer korttidsevangelisering til inn- og utland, og som arbeider med misjonsvitenskap, og eit forlag, som opp gjennom åra både har gjeve ut lokalproduserte bøker og omsett utanlandske, mellom dei ein hebraisk grammatikk som eg fekk vera med å omsetja frå engelsk, og «Ordet fra Guds munn» av Carl Fr. Wisløff.

Biblioteket (foto: Marion Fløysvik)

CLS' logo

For tretten-fjorten år sidan stod den nye hovudblokka ferdig, med student-hyblar, klasserom, bibliotek, kantine og storsal. Det lutherske verdsforbundet hadde lova ein god slump pengar til bygget, men det vart med orda. Dette og andre grunnar har gjort at skulen ikkje har det lett økonomisk. Her kan me gje ei lita hjelp.

Utrustar menneske til å forkynna evangeliet

Dei som seminaret utdannar, står i ei verd der dei fleste er opptekne av å tena pengar eller dyrkar andre gudar. Studentane vert utrusta til å byggja opp kyrkjelydar i dette miljøet og forkynna gledebodet om frelsaren som er komen, til menneske som ikkje kjenner han.

I tillegg har mange kyrkjer på Taiwan eit visst lovisk drag, ei noko einsidig vekt på at du må stå på i bøn, forsaking og arbeid. Her kjem den lutherske understrekinga av at du vert og får vera eit Guds barn åleine for Jesu skuld ved tru, som ei frigjering.

I ein andakt seminaret har lagt ut på nettsida si, vert det sagt om Judas at

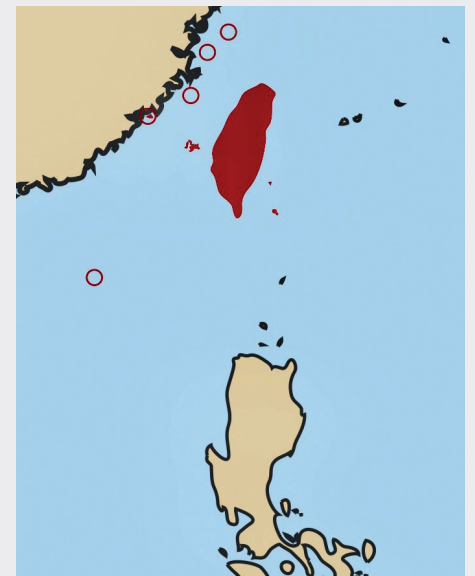
Administrasjonsbygget (foto: Marion Fløysvik)

han ikkje gjekk bortapt fordi sviket hans var for stort til å tilgje, heller ikkje fordi han ikkje angra nok, men eine og åleine fordi han aldri gjekk tilbake til Jesus. Peter forneakta Jesus, men Jesus tok sjølv straffa for Peter sine synder, tilgav læresveinen sin og sette han til apostel.

Me fekk vera ved China Lutheran Seminary i åtte år, 1994-2000 og 2001-2003. Eg underviste i Det gamle testamentet og hebraisk. I sommar tok me born, barneborn og ein svigerson med oss og vitja Taiwan att. Då var me òg innom seminaret og møtte personalet der. Fleire av lærarane hadde eg hatt som studentar. Det var ei stor oppleving. Det var fint å sjå kor dei brann for arbeidet dei står i.

Fakta

Taiwan

ØYSTAT: Republikken grensar til Kina i vest, Japan i nordaust og Filippinane i sør.

- Taiwan, eller Republikken Kina, som landet offisielt heiter, er ein moderne republikk med vel 23 millionar menneske.
- Republikken grensar til Kina i vest, Japan i nordaust og Filippinane i sør.
- Hovudstaden heiter Taipei, med 2,7 millionar innbyggjarar.
- Presidenten heiter Tsai Ing-wen er kanskje den einaste kvinna i Asia som har vorte vald til statsoverhovud utan å vera kone eller dotter til ein kjend politiskar.
- Fleirtalet av folket høyrer til kinesisk folkereligion og buddhisme.
- Landet har rundt 5,5 prosent kristne, litt fleire protestantar enn katolikkar.

Rektor Samuel H. Liu (foto: CLS)

Medarbeidarar som vil gjera kvarandre glade

I 2006 var det ei omorganisering i Bergen kirkelige fellesråd. Sekretæren vart bytt ut med konsulentar, og medarbeidar-koordinatoren kom til.

AV MØYFRID OPHEIM OG BENTHE VEVLE

Ole Hagesæter, som då var biskop, skreiv: «Det er på grasrota trongen har meldt seg. Det er i kyrkjelydane resultatata skal koma». Det var Paulus som ga tonen då Bjørgvin for fullt satsa på medarbeidarskap: «For vi vil ikkje vera herrar over trua dykka, men medarbeidarar så de kan finna gleda» (2. Korintarbrev 1,24).

Det er lett å tenkje at det er dei tilsette som driv arbeidet i kyrkjelyden. Slik er det ikkje! Sjølv om det er eigne stillingar som har ansvar for trusopplæring, ungdomstiltak, korarbeid med meir, er det ikkje dei som gjer jobben.

Det er dei frivillige medarbeidarane som er kyrkja sitt hjarte, hender og føter. Utan frivillige vil kyrkja sine mange gode tilbod og aktivitetar stoppe opp! Frivillig- eller medarbeidar-koordinatoren si viktigaste oppgåve er å sjå dei uløna medarbeidarane. Vi skal ha oversyn over personar og oppgåver, behov og kva den enkelte ønskjer å bidra med.

Målet er 'rett person på rett stad' - at kvar enkelt har oppgåver dei trivst med. I kyrkjelydane våre legg vi vekt på personlege relasjonar. Vi ønskjer at komitear og utval også skal vere sosiale fellesskap der kvar enkelt blir sett og verdsett. Det å vite at nokon har bruk for ein, er ein viktig del av det å vere frivillig.

Særleg gjeld det dei som ikkje er i arbeid. Mange saknar det å kjenne seg til nytte, ha eit fellesskap rundt lunsj-bordet eller nokon å sei 'god helg' til.

Då er det ein fin ting å engasjere seg i frivillig arbeid, anten det er i kyrkja eller andre samanhengar. Alle har noko å bidra med som er til nytte for det store fellesskapet!

Medarbeidarane våre har varierende oppgåver. Nokre er engasjert i faste oppgåver kvar veke, andre har oppdrag som varer kortare. For oss er alle like verdifulle og nødvendige. Det er viktig å understreke at ingen oppdrag er 'på livstid'. Det er lov å seie frå når det er nok, trappe ned eller å byte oppgåve!

Å vere frivillig skal vere kjekt, og vi ser at dersom oppgåvene blir for krevjande, er det vanskeleg å rekruttere nye. Vi prøver så godt vi kan innanfor små stillingar å vere tilstades, rettleie og bistå med praktisk tilrettelegging for våre uløna medarbeidarar. Det kan vere å sende ut innbydingar, ta oss av annonsering, innkjøp, økonomi eller å ordne lokale. I forskjellige samanhengar er det koordinatoren som har det administrative arbeidet. Vi lagar lister og arbeidsfordelingar og prøver å sørge for at det er nok frivillige på plass på ulike arrangement.

Vi set stor pris på at våre frivillige medarbeidarar tek turen innom kontoret vårt, anten det er i samband med ei oppgåve eller for å slå av ein prat! Har du tid, byr vi på ein kopp kaffi.

Medarbeidarar som gjer kvarandre gode og glade, er målsetjinga. Som ser kvarandre, støttar kvarandre, legg til rette for kvarandre og ber for kvarandre.

Vi treng stadig nye medarbeidarar, så her er det berre å ta kontakt.

BISTÅR DEI FRIVILLIGE:
Møyfrid Opheim (til venstre) er medarbeidar-koordinatoren i Arna sokn, medan Benthe Vevle (til høgre) har same stillinga i Ytre Arna sokn.

Aktivitetar i Ytre Arna sokn

Noa open barnehage

Noa open barnehage held til i Ytre Arna kyrkjelydshus, rett bak kyrkja. Barnehagen har ope tysdag og onsdag 09.00-14.30 og torsdag 09.00-14.00. Styrar: Irene Liseth.

Vanleg dagsprogram er:

- Kl. 09.00-11.00: Leik og aktivitet
 - Kl. 11.00: Samlingsstund
 - Kl. 11.30: Felles smørjelunsj (20 kroner per vaksen, born gratis).
 - Etter lunsj: Leik og aktivitet
- Velkomen til ein sosial og koseleg dag i Noa open barnehage!

TGIF i Ytre Arna

Det er TGIF i Ytre Arna fredag 15. februar. Det er ungdomsgudsteneste i kyrkja kl. 19.00. Deretter blir det sosialt samvær med litt å bita i.

TGIF • Thank God its Friday - FOR DEG MELLOM 15-20 ÅR

Ytre Arna barnevokal

Øver i kyrkja kvar torsdag kl. 17.00. Alle born frå sju år og oppover er velkomne til å delta. Dirigent: Anita Frekhaug.

Ytre Arna bedehus og Haugland bedehus:

Tilbod til born og ungdom på

- **Ytre Arna Ving. Annankvar torsdag kl. 18.00-19.15.** 1.-4. klasse. Ytre Arna bedehus.
- **Fredagsklubben. Annankvar fredag kl. 18.30-20.30.** 5.-8.klasse. Ytre Arna bedehus.
- **Haugland ungdomsklubb. Annankvar søndag kl. 18.30.** Frå 7. klasse og oppover. Haugland bedehus.

Elles er det søndagsskule i samband med dei fleste gudstenestene i kyrkja og sundags-samlingar på bedehusa, sjå Kyrkjelydsbladet, nettsida kyrkja.no/ytrearna og Facebook-sida til Ytre Arna og Haugland bedehus.

Temaserie i Ytre Arna Våren 2019

Du er dyrebar

Få vera ærleg og likevel elska

Vågar me å vera ærlege når livet ikkje er lett? Eller målar me andletet i ljose fargar og breie smil, brettar opp erma og slit oss ut for å vera gode nok for Gud og menneske?

Temaserien i vår er inspirert av Runar Mulelid: «La masken falle» (In duplo, 2018).

- **Sundag 3. februar kl. 11.00. Ytre Arna bedehus:** Du er dyrebar – når bibellesing og bøn er vanskeleg. Roald Evensen.
- **Sundag 10. mars kl. 11.00. Ytre Arna kyrkje:** Du er dyrebar – når alt er mørkt 1 Kong 19. Ingvar Fløysvik.
- **Onsdag 8. mai kl. 19.00. Haugland bedehus:** Du er dyrebar – ein del av Kristi kropp 1 Kor 12,12-27. Asle Hetlebakke.

Kirkevalget
8.-9. sep. 2019

Vil du være med og styre kirken vår?

Høsten 2019 skal det velges 7000 medlemmer til menighetsrådene i Den norske kirke. Som medlem i menighetsrådet kan du ha stor innflytelse på de lokale oppgavene og utfordringene i din kirke. Bli med!

TEKST: KAROLINE ROSSGÅRD SALHUS

Kirkevalget holdes samme dag som kommune- og fylkestingsvalget. Valgdagen i år er 9. september. Noen kommuner har også valg 8. september, og du kan forhåndsstemme fra 10. august.

Kirkevalget er viktig for kirken vår! Det er de valgte ledere i menighetsrådet, kirkelige fellesråd, bispedømmerrådet og Kirkemøtet som har myndighet til å bestemme hvilke oppgaver kirken skal prioritere. Kirkevalget sikrer at kirken er en demokratisk organisasjon, og alle som er medlemmer i Den norske kirke, og som fyller 15 eller mer i løpet av 2019, kan stemme.

To valg

Direktevalg på fire leke medlemmer av bispedømmerrådet finner sted samtidig som menighetsrådsvalget. Til de regionale bispedømmerrådsvalgene vil det foreligge lister fra nomineringsgrupper og en egen nominasjonskomité.

Bispedømmerrådet er det regionale leddet mellom kirken sentralt og lokalt. Medlemmene av bispedømmerrådet utgjør også Bjørgvins medlemmer av Kirkemøtet, som er det høyeste organet i Den norske kirke.

For menighetsrådene sier det nye regelverket at det skal nedsettes en nominasjonskomité på tre personer som skal lage en liste. Det er i tillegg anledning for andre til å levere inn egne kandidatlistene innen 30. april 2019.

Forslag til kandidater til menighetsrådet kan meldes til nominasjonskomiteen i din lokale menighet. Kandidatene må være medlemmer av Den norske kirke, de må bo i soknet, og være fylt 18 år innen 2019. Det skal velges fra 4 til 10 medlemmer i menighetsrådet.

Interessant og trivelig

Det er menighetsrådet som leder menighetens virksomhet der du bor. Som medlem i menighetsrådet kan du derfor ha stor innflytelse på de lokale oppgavene og utfordringene i din kirke. For at velgerne skal få vite mest mulig om kandidatene må du gi en presentasjon av deg selv og din bakgrunn når det gjelder arbeidserfaring og interesser. Det er også viktig å si fra om hvilke saker og arbeidsområder du vil prioritere i menigheten din.

Menighetsrådet møtes 2–5 ganger i halvåret. I tillegg har de en representant i Kirkelig fellesråd – som er det organet som tar seg av administrative og økonomiske oppgaver på vegne av soknene.

En undersøkelse viser at et stort flertall trives og opplever det som meningsfylt å være med i menighetsrådet. 85 prosent

TRENGER KANDIDATER: Kirkevalget finner sted samtidig med kommunevalget, og med mulighet for forhåndsstemming fra 10. august. (Arkivfoto: Kirken.no)

synes vervet er mer eller like tilfredsstillende som de hadde forventet. Menighetsrådets arbeid spenner over mange temaer, blant annet miljø og rettferdighet, jus og økonomiforvaltning, gudstjenester, misjon, barne- og ungdomsarbeid, trosopplæring, kirkemusikk, ansettelse og samarbeid med frivillige.

Alle lister til menighetsråds- og bispedømmerrådsvalg skal være innlevert innen 30. april. Ta kontakt med din lokale menighet for mer informasjon om du ønsker å engasjere deg, og se mer informasjon om kirkevalget på kirken.no/valg

Ti gode grunner til å være med i menighetsrådet

1. Du bidrar til å holde lokalkirken levende
2. Du blir del av et kristent fellesskap
3. Du gjør en viktig jobb for fellesskapet
4. Du kan sørge for et trygt og godt fritidstilbud for barn og unge
5. Du får innblikk i og påvirker de demokratiske prosessene i kirken
6. Du får et nytt nettverk i lokalmiljøet ditt
7. Du kan sørge for at din kirke er en åpen og inkluderende kirke
8. Du preger aktivitetstilbudet i nærmiljøet ditt
9. Du får nyttig styreefaring som du kan bruke i andre sammenhenger
10. Du kan oppdage nye sider ved deg selv

Nattverdiskalk av sølv funnet i gjenbruksbutikk

Osvald Hindenes gjorde store øyne da han i vår var i ferd med å pakke ut en kasse ved NLM Gjenbruk Bergen på Haukeland i Arna – og der fant en nattverdiskalk av sølv.

TEKST OG FOTO: AUDUN STØLÅS

FANT NATTVERDSKALK I SØLV:

– Overraskelsen var veldig stor og jeg fikk en følelse av ærbødighet, sier butikkleder Martin Risøy. Til venstre: Frivillig Bjørg Marit Stølås.

– Overraskelsen var veldig stor og jeg fikk en følelse av ærbødighet ved å stå med en slik hellig og vigslet kalk i hendene. Den kan ha vært i bruk i generasjoner, sier Osvald Hindenes..

Han sier at de ikke vet hvem som leverte kalken til butikken. Kassen den lå i kan ha blitt levert direkte i butikken, eller den kan ha blitt levert når butikkens sjåfører var ute og hentet gjenstander hos folk.

VERDT FLERE TUSEN

Hindenes kontaktet kirkebyggsjef Arne Tveit i Bergen kirkelige fellesråd, som igjen kontaktet alle menigheter i Bergen. Men ingen av dem var blitt frastjålet noen slik kalk.

– Kanskje kan den komme fra en nedlagt frikirke. Jeg vet ikke. Kalken har inngravert et kors på den ene siden og den

har en liten tut, som gjør det lettere å helle vin over på de mindre kalkene som nattverdsgjestene bruker. Dette gjør at vi er helt sikre på at det er en nattverdiskalk, og ikke for eksempel en blomstervase, sier Hindenes.

Den 23 centimeter høye kalken er produsert av gullsmed M. Aase og er merket med 830. Den er blitt taksert av Blomqvist kunsthandel, der seniorkonsulent Annemari Ellila Knutsen anslår verdien til 3.000-4.000 kroner.

Gullsmed Opheim, som nå holder til der gullsmed Aase holdt til tidligere, har uttalt at en ny kalk vil koste opp til 15.000 kroner. Kalken har et korrosjonslag på innsiden, noe som tyder på at det kan ha stått vin i kalken over lengre tid.

Styret for Gjenbruksbutikken har gjort vedtak om at de ikke ønsker å selge kalken, men heller gi den til Arna menighet.

BRUKTE MØBLER: Butikkleder Martin Risøy og styreleder Knut Mæstad slapper av i butikkens møbelavdeling.

NYINNREDET: Klesavdelingen i annen etasje er nyinnredet. Fra venstre styreleder Knut Mæstad, Elin Skoge og Alfhild Sæverås.

DRIVES AV FRIVILLIGE: Aud Høiland, Jorunn Hindenes og Berit Nøttveit er blant de om lag 50 frivillige som holder Gjenbruksbutikken på Haukeland i gang.

EN PRAT I KAFFEKROKEN

NLM Gjenbruk på Haukeland har vært i drift siden 2010. Det er om lag 50 frivillige medarbeidere som holder butikken åpen hver onsdag, torsdag og fredag mellom klokken 12 og 17 og lørdag mellom 11 og 15. Noen av dem er på jobb to ganger i uken, mens andre er der en gang i måneden. Hver tirsdag er det dugnad og da blir nye ting som er kommet inn stilt ut, slik at det er klart til butikken åpner onsdag klokken 12.

- Alle frivillige er like viktige i dette fellesskapet, sier butikkleder Magne Risøy.
- Arbeidet er lagt opp slik at alle kan være med. Medarbeiderne opplever jobben som meget meningsfull og vi har nesten aldri noe sykefravær.

Gjenbruksbutikkene er et moderne misjonseventyr som alle gleder seg over, fra de som kan gi fra seg gjenstander de ikke lenger har bruk for uten å måtte kaste det i bosset, til kundene som får kjøpt ting de ønsker til en rimelig pris.

De frivillige opplever arbeidet som svært givende og meningsfullt, ikke minst fordi fattige mennesker rundt i verden får hjelp av de pengene som kommer inn. Noen av disse prosjektene er støttet av Norad. Dessuten er denne virksomheten bra for miljøet.

I tillegg til dette trekker Osvald Hindenes frem kaffekroken i butikken. De som ønsker kan her sette seg ned, ta en kaffe og en vaffel og få seg en prat med en av de ansatte.

– Vi vet at denne møteplassen betyr veldig mye for mange av våre kunder, sier Hindenes.

HAR ØKT OMSETNINGEN

Butikken på Haukeland er en av de 33 gjenbruksbutikkene som Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM) driver rundt i landet. De om lag 1.700 frivillige sørger for en samlet omsetning på 63 millioner.

– Det er mange kunder som roser butikken på Haukeland for at alt er så pent og ryddig der og for at alle de frivillige som jobber der er så hyggelige, sier Bjarte Rydland, daglig leder for NLM Gjenbruk.

Også han fremhever kaffekroken – som alle NLMs gjenbruksbutikker har – som viktige møteplasser for mange mennesker.

– Hvis noen av våre besøkende ønsker å samtale om det viktigste i livet, så er vi her også for det, sier Rydland.

Fakta

NLM Gjenbruk

- NLM Gjenbruk driver 33 gjenbruks-butikker over hele landet – fra Tromsø i nord til Kristiansand i sør.
- Rundt 1700 frivillige står på hver uke for å holde butikkene åpne.
- Overskuddet går til Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM). NLM har et stort arbeid med mange prosjekter og utsendinger i Afrika, Sør-Amerika og Asia, i tillegg til Norge.
- Dette er penger som utgjør livsviktige forskjeller for barn, unge og voksne i den tredje verden.
- NLMs prosjektside skolehelsevann.no forteller mer om hva pengene går til.
- NLM Gjenbruk trenger flere frivillige medarbeidere. Du får ikke lønn, men får bli med i et godt sosialt miljø og får møte mange blide kunder.
- Mer informasjon: nlmgjenbruk.no

Abbedissen

begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

Åsane

Begravelsesbyrå

v/ Johannes R. Blom

55 18 90 00 Døgnvakt

E-post: aasane-b@online.no
TERTNESVEIEN 99 (Hildes Blomster AS)

Koba Christensen

BEGRAVELSESBYRÅ

129 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Bergen & Omegn

BEGRAVELSEHJELP
POLDEN

- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger
for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Knut Helge
Polden

Espen
Polden

Heine
Polden

Cathrine
Polden Misje

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN

Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. SOTRA

2. etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

Arna

GRAVFERDSBYRÅ

Vi kan hjelpe til med
rådgivning og tilrettelegging
ved begravelser og bisettelser.

Døgnvakt 55 24 08 08
www.arna-gravferdsbyraa.no
Lakslia 13 • 5261 Indre Arna

HVORFOR BETALE MER FOR SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ GRAVFERD MED SEREMONI 29.500,- INKLUDERER ALT DU TRENGER.

FANA & FYLLINGSDALEN
BEGRAVELSESBYRÅ

DØGNVAKT 55 13 40 04

FF-BEGRAVELSESBYRAA.NO
LUNDHAUGEVEIEN 14, 5221 NESTTUN

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?

Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

Stort og unikt utvalg i norske håndlagde lys, servietter, løpere, lysestaker, skåler, silkeblomster, bordkort m.m.

Fjøsangerveien 207 **Løiten Lys Bergen**
55 31 80 01

www.loiten-lys-bergen.no

Begravelsesbyrået for byen og distriktet

Solstrands

Begravelsesbyrå as
www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Medlem av
VIRKE
GRAVFERD

GRAVMINNER

Løvaas
Naturstein

Tlf. 55 92 25 30 • Espehaugen 54, 5258 Blomsterdalen
Man- fre kl. 9.00-17.00. Lørdag stengt.

www.lovaasnaturstein.no

Har du et oppriktig ønske om å hjelpe?

Felles for de frivillige i Kirkens SOS er at de har et oppriktig ønske om å være til hjelp. De blir inspirert av å bruke fritiden sin til å være et fortrolig medmenneske.

TEKST: KIRKENS SOS

KIRKENS SOS TRENGER FLERE FRIVILLIGE: Mange opplever at det er både nyttig og fascinerende å erfare hvordan det å være en god samtalepartner kan bidra til å gi håp. I ytterste konsekvens kan en slik samtale redde liv. (Illustrasjonsfoto: Torstein Ihle/Kirkens SOS).

Kirkens SOS er en anonym tjeneste. De frivillige vet ikke hvem de prater med og vet ingen ting om innringer eller innskrivers bakgrunn, kun det som blir fortalt der og da.

De frivillige i Kirkens SOS er like ulike som dem som tar kontakt! Noen har så vidt passert 20 år og andre nærmer seg 80. Noen er studenter og ønsker å lære mer om å møte mennesker i krise, noen er i full jobb og gir likevel av sin knappe fritid til folk som sliter og andre er ressurssterke pensjonister som ønsker å dele av sin livserfaring med andre.

Landets største døgnåpne krisetjeneste

Hvert år besvarer Kirkens SOS nesten 200.000 henvendelser på telefon og internett, men en av tre får ikke svar. Flere frivillige trengs derfor for å kunne fortsette det gode arbeidet og hjelpe enda flere.

Kirkens SOS ønsker frivillige av begge kjønn velkomne, og håper stadig på at flere menn kunne tenke seg å bidra. Det er langt flere kvinner enn menn blant de frivillige per dags dato.

Kirkens SOS er landets største døgnåpne krisetjeneste på telefon og internett. Det er nærmere 1000 engasjerte frivillige rundt om i landet som til sammen besvarer alle henvendelser

på dagtid, om natten, på hverdager og fridager. Kirkens SOS sin visjon er å gi håp til mennesker i krise og utøve Jesu nestekjærlighet i praksis.

Det handler om å være et medmenneske som lytter med respekt og er en god samtalepartner når livet utfordrer. Selvmordstanker er tema i omkring 10 prosent av samtalene på telefon og hele 50 prosent av samtalene på soschat.no.

Det handler om likeverd og respekt

Kirkens SOS stiller ingen spesielle krav til bakgrunn, det er viktig med stort mangfold – like stort som blant dem som tar kontakt. Noen har en sterk kristen tro og andre stiller seg mer undrende. Vi har også frivillige med andre livssyn enn det kristne.

Det aller viktigste er at våre frivillige deler våre felles verdier om frivillighet, åpenhet, tilgjengelighet og anonymitet. De frivillige må også ha avstand til egne kriser og overskudd til å være en god samtalepartner for andre.

Og sist, men ikke minst, er det viktig at alle i Kirkens SOS har respekt for alle typer mennesker uansett sosial eller kulturell bakgrunn, religiøs overbevisning, kjønn eller seksuell legning.

Noe for deg?

Er du nysgjerrig eller ønsker å vite mer om hvordan det er å være frivillig i Kirkens SOS? Ta gjerne kontakt med ditt lokale SOS-senter.

Vi er til stede i Troms, Trøndelag, Møre og Romsdal, Rogaland, Agder, Vestfold, Østfold, Telemark, Hedmark og Oppland, Hordaland og Oslo. Ta en titt på våre nettsider kirkens-sos.no/om-kirkens-sos/lokale-sentre – og ta gjerne kontakt.

VI TRENG FRIVILLIGE.

Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg? Kvart år svarar vi samla kring 200 000 samtalar via telefon og internett, likevel er det ein av tre som ikkje får svar.

Les meir og meld di interesse på kirkens-sos.no

Å snakke med folk om livet gir mening.

Hvem var biskop Claus Pavels?

Hvem var denne biskop Pavels, som i 1819 satt i Bergen og hørtes ut som om han kjedet seg litt?

TEKST: LISE MCKINNON

SKREV DAGBOK I NORGES SKJEBNETID: Claus Pavels dagbøker fra tiden 1812-1822 er en viktig kilde til tiden da Norge ble etablert som en selvstendig stat, men for oss i dag er det kanskje like mye de dagligdagse hendelsene i Bergen det er underholdende å lese om. (Illustrasjon: Portrett av Claus Pavel, malt ca. 1820. Ukjent kunstner)

For ganske nøyaktig 200 år siden, i januar i året 1819, satt biskop Claus Pavels i Bergen og skrev i dagboken sin. La oss ta en titt på hva han skrev 1. januar: «Jeg har i disse Dage været i Strid med meg selv, om jeg ogsaa i det nye Aar burde fortsætte denne Dagbog. Det er dog, og synes alt mere og mere at vorde, næsten lutter Bagateller, som jeg nu har at nedtegne, og dertil medgaaer dog virkelig megen Tid. Naar jeg har skrevet en Slump Embedsbreve, har indpakket, forsegleet og afsendt vidtløftige Expeditioner, har indført i Annotationsbogen, hvilke Breve ere ankomne og afgaaede: ofte ønsker jeg da, selv i denne min Eensomhed at have Resten af Aftenen for mig selv, læse eller ligge udstrakt i Sophaen i et livsaligt far niente; men saa forestaar Dagbogs-krivningen endda, og er mig mangen Gang ret udmattende».

Hvem var så denne biskop Pavels, som i 1819 satt i Bergen og hørtes ut som om han kjedet seg litt?

«VOKSTE OPP I STERK SOSIAL ISOLASJON»

Claus Pavels ble født på Kjørrefjord ved Vanse 1. august 1769. Han var eneste barn av residerende kapellan Claus Pavels og

Karen Tostrup. Faren døde før Claus ble født, og moren flyttet da hjem til sin far, fogd og kammerråd Anders Tostrup på gården Østhassel på Lista. Morfaren døde da Claus var syv år.

Norsk biografisk leksikon begynner et avsnitt slik: «Pavels vokste opp som enebarn i sterk sosial isolasjon», men i siste setning i samme relativt korte avsnitt, møter vi ham igjen i København der han beskrives som «en vittig, ironisk og politisk og teologisk svært radikal ung mann».

Det er riktig at Claus levde i sosial isolasjon som barn. Det fantes ingen «kondisjonerte» familier innen rekkevidde, og derfor var det heller ingen barn han kunne leke med – for bondebarna i omegnen fikk han ikke lov å være sammen med. Han sier selv at han ikke brydde seg om «Bønderdrengernes Leg» som han kunne se fra vinduet.

«Det er dog, og synes alt mere og mere at vorde, næsten lutter Bagateller, som jeg nu har at nedtegne, og dertil medgaaer dog virkelig megen Tid.»

Etter at morfaren døde, bodde han sammen med sin mor, en grandonkel, «en bigot Pæbersvend» og en grandtante som var presteenke. «Dette var min Barndoms Selskab» skriver han i sin selvbiografi. Om moren skriver han at hun hadde «en lys Forstand» og at hun var meget religiøs.

LYKKELIG I KONGENS BY

Etter at Pavels hadde lært å lese, ble det hans høyeste glede, blant annet leste han og øvde seg i å deklamere biskop Herslebs prekener. «I øvrigt var min Opdragelse overmaade god» skriver han. Han fikk en huslærer som han mislikte og som han ikke slapp unna før moren giftet seg igjen i 1780. Om sin stefar, kaptein, senere generalmajor og sjef for Det Bergenshusiske infanteriregiment, Jacob Ulrik Hoelfeldt, har Claus skrevet at «jeg skal stedse velsigne det Øieblik, da denne Hædersmand blev min Fader».

Fra 1882-1885 var han elev ved Katedralskolen i Kristiansand. Våren 1885 fikk han «Børnekopper» og var dårlig lenge. Men i september kom han til København for å gå opp til eksamen sammen med sine klassekamerater, og til tross for de mangler ved det pedagogiske opplegget på skolen som han gir uttrykk for i selvbiografien, har han tydeligvis lært noe. Han skriver at han for latin, gresk, historie og astronomi fikk laudabilis «med Udmærkelse», mens for teologi og hebraisk ble det laudabilis.

I København fant Claus Pavels seg godt til rette. Han ble medlem av en dansk-norsk studentklubb og var aktiv i en teaterforening. Mens han enda var student, gav han ut en diktsamling som ble godt mottatt. Teologisk embetseksamen avla han i 1789. Årene i København kalte han senere den lykkeligste tiden av sitt liv.

«DEN ULYKKELIGE KIELERFREDS SLUTNING»

Han virket siden som prest forskjellige steder både i Norge og Danmark, men trivdes ikke på mindre steder da disse ikke kunne by på kulturell og åndelig stimulans. Pavels giftet seg i desember 1799 med kjøpmannsdatteren Inger Marie (Maren) Fahsland og de fikk tre døtre.

Men så, i 1805 var han igjen i begivenhetenes sentrum, da ble han utnevnt til sokneprest i Aker og til slottsprest på Akershus. Han hadde i flere perioder tidligere ført dagbok, men fra 1812 frem til sin død i 1822 skrev han regelmessig, og dagbøkene hans har vært en nyttig kilde for historieforfattere som har behandlet tiden omkring 1814. Han var personlig ikke glad for at båndene til Danmark ble brutt ved Kieltraktaten, underskrevet 14. januar 1814. Fem år senere kommenterer han dette slik i dagboken:

«Fem Aar ere altså henrundne siden den ulykkelige Kielerfreds Slutning, siden den ugjenkaldelige Opløsning af det Baand, der i fire Aarhundreder havde forenet Norge og Danmark, siden jeg ophørte at være alle mine dyrebare danske Venners Landsmand. Ønske den svundne Tid tilbage, vil jeg ikke; det var ligesaa upatriotisk som frugtesløst. Norge har nu en fuldkomnere Regjeringsform, dets Indvaanere større Borgerfrihed end under det danske Scepter, og ihvor mange og store Savn vi endnu føle, kunde vi vel ikke med Rimelighed ventet os i den korte Tid, med de faa Resserourcer og den ringe Erfaring hos det lovgivende Corps, bedre Kaar end de, vi ere i Besiddelse af (...).»

Pavels var en populær prest og han kjente mange i Christianias «høyere sosiale sirkler». En av Pavels jevngamle venner fra skoletiden som han kaller «den kjæreste af alle mine tidligere Ungdoms Venner», Peter Ulrik Magnus Hount, var også prest og dessuten eidsvollsmann. Pavels ble holdt godt orientert om det som foregikk.

BISKOP I BERGEN

Det er kanskje ikke så rart at Pavels klaget over «lutter Bagateller» der han satt som biskop i Bergen i 1819. Han fortsatte å holde seg godt orientert, fikk Rigstidende tilsendt og kommenterte hendelsene som ble omtalt der. Som biskop hadde han mange og varierte gjøremål, alt fra visitasreiser til inspeksjon av undervisningen på skoler. Han beklaget seg stadig over tilstanden på Christie Krybbe, og har mange hjertesukk over prester i Bergen Stift!

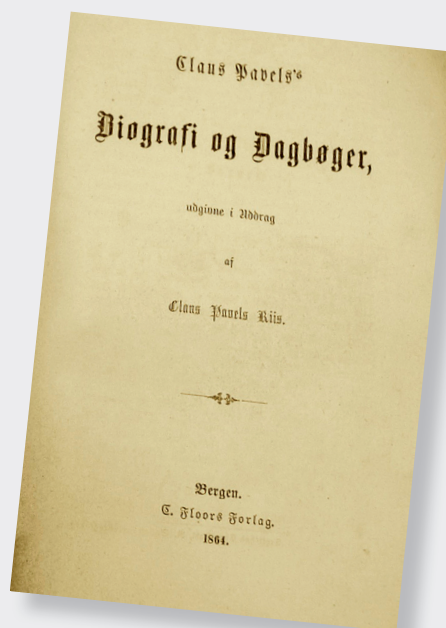
For oss i dag er det kanskje like mye de dagligdagse hendingene i Bergen det er underholdende å lese om: selskapsformen i Bergen, som tydeligvis var annerledes enn den han var vant til østfra, besøk på forestillinger gitt av Det Dramatiske Selskab, og han gir til og med en nøyaktig beskrivelse av hvordan man spiller filipine med nøtter.

Ironien og iakttagelsesevnen beholdt han livet ut, og han hadde ingen respekt for «tomme», fine titler.

LIKTE IKKE «NYSTEMTEN»

At Pavels også var konsertgjenger har gitt ham en birolle i Bergens musikkhistorie med noen små sitater. 21. februar 1819 skriver han: «Anden Afdeling af Aftenens Concert begyndte med en Violinquantet af den lille niaarsgamle Bull, Apothekerens Søn». Og 21. desember samme år: «Paa Concerten i Aften lagde den unge Bull for Dagen, hvilke Fremskridt han har gjort siden forrige Vinter. Han gjør Strøg (...) som hans Lærer Paulsen med sine stivere Fingre neppe er istand til at gjøre».

En av de aller siste innførlene i Pavels dagbok, fra 7. februar 1822, gjelder den samme unge musikanten: «Paa Concerten i Aften udførtes Hovedpartiet i en Trio af Apotheker Bulls lille Søn til almindelig Henrykkelse. Han har et stort musicalsk

DAGBØKER I UTVALG: Til venstre: Litografi av Claus Pavels laget av den danske kunstneren Emilius Ditlef Bærentzen (1799-1868). Til høyre: Tittelside fra «Claus Pavels' Biografi og Dagbøger, udgivne i Uddrag af Claus Pavels Riis» (C. Floors Forlag, 1864).

«Paa Concerten i Aften udførtes Hovedpartiet i en Trio af Apotheker Bulls lille Søn til almindelig Henrykkelse. Han har et stort musicalsk Talent, men det skal ogsaa være det eneste, hvortil han har Lyst eller Anlæg».

Talent, men det skal ogsaa være det eneste, hvortil han har Lyst eller Anlæg». Her har dagbokredaktøren lagt til en forklarende fotnote: «Den den gang 12 Aar gamle Ole Bull».

Avslutningen på konserten den 23. februar falt ikke i smak hos Pavels, og han skriver: «Erichsen declamerede nemlig Udsigten fra Ulrikken et Digt af Brun, og sang de to sidste Stropher, der indeholdt Ønsker for Bergens Flor og Velstand. Digtet selv har ei betydeligt Værd, og Erichsens entusiastisk ladende, monotone Deklamation forskjønnede det ingenlunde (...)».

Med dette sitatet dukker det imidlertid opp et problem som er vanlig når man skal gjøre utvalg og sitere fra gamle skrifter. I 1969 ble det utgitt et hefte på 25 sider som het «Bisp i Bergen». Det inneholdt et lite utvalg av sitater fra Pavels dagbøker. Forordet er bare undertegnet Frimann.

Fakta

Claus Pavels

- Claus Pavels (født 1. august 1769 på Kjørrefjord ved Vanse, død 16. februar 1822 i Bergen) var teolog, og virket som slottsprest på Akershus og sogneprest i Aker fra 1805.
- I Christiania ble han en populær predikant og kom med i byens ledende kretser.
- De politiske begivenhetene i årene omkring 1814 opptok ham sterkt. Til å begynne med var han varm tilhenger av Christian Frederik. Men han kom til å oppfatte prinsen som en svak leder og utviklet seg til en fornuftsmessig tilhenger av en union med Sverige.
- Pavels oppnådde Carl Johans gunst og ble i 1817 utnevnt til biskop i Bergen (der han etterfulgte Johan Nordahl Brun).
- Hans dagbøker fra tiden 1812-1822 utgjør fem trykte bind, og er en viktig kilde til begivenhetene i 1814 og etableringen av Norge som en selvstendig stat.
- Pavels opplyser selv at han begynte å føre dagbok i 1791. I 1805 lot han imidlertid nesten alt det skrevne tilintetgjøres.
- På 1860-tallet ble biskopens selvbiografi (Biskop Claus Pavel's Autobiographi, 1866) og utdrag fra dagbøkene utgitt av hans dattersønn, forfatteren Claus Pavels Riis (1826-1886, blant annet kjent for å ha diktet visen «Eg heiter Anne Knutsdotter»).
- Dessverre utgjør de trykte dagbøkene bare et utdrag av de originale dagbøkene, som dessverre ble brent av Pavels' dattersønn.
- Pavels vei på Minde (fra Slettebakksveien til Astrups vei), som fikk navnet i 1924, er oppkalt etter biskop Pavels.
- På dokpro.uio.no/litteratur/pavels/frames.htm kan du selv lese alle dagbøkene totalt 2107 sider.

KLIPPET OG LIMTE

Frimann gjengir hele sitatet om konserten den 23. februar, men utelater helt Pavels formastelige kritikk av Bergens nasjonalsang, linjen om at diktet ikke har verdi, er forsvunnet, det samme er ordene om at deklamasjonen ikke forskjønnet diktet.

Pavels familie fjernet en del av teksten fra dagbøkene, både når det gjaldt hans privatliv og ting han skrev om andre som kanskje var for krasse, før de skulle utgis.

Å utelate kan være greit når man gjør oppmerksom på det, men da Pavels dattersønn Claus Pavels Riis stod for utgivelsen av både selvbiografien og dagbøkene til sin bestefar, skriver han at han – for å gjøre lesingen lettere og unngå utelateltesstreker – hadde gjort det vi i dag kaller «å klippe og lime». Han har altså skrevet til der det trengtes for å få flyt i teksten – en heller tvilsom fremgangsmåte.

Ved en annen anledning ba han portrettmaleren Jacob Munch «gjøre Pavels eldre», altså forandre et portrett fra 1798 eller -99. På det hadde Pavels frisert hår og var kledd etter siste mote; nå fikk Munch i oppdrag å forvandle denne unge presten til en femtiårig «af stadig sygelighed udtæret Biskop». Når det gjaldt denne saken, diskuterte faktisk Riis og Munch om man burde foreta seg slikt.

Kilder: Norsk biografisk leksikon, Wikipedia, Claus Pavels Dagbøger for Aarene 1817-1822 Ugivne (...) af Ludvig Daae, 1899 og Biskop Claus Pavels Autobiographi, 1864.

I ÅSANE KIRKE

Babysang for de minste

► Mandag og torsdag kl 12.00

Kom og bli med på babysang i det flotte kirkerommet i Åsane kirke! Sammen synger vi velkjente barnesanger og regler. Sangene gjør vi levende ved hjelp av bevegelser og sansestimulering.

Aktiviteter for de større

- Løvegjengen (4-åringer)
- Førskolegruppe
- Formingsaktiviteter
- Leker og materiell
- Lekerom og gymrom
- Snekkerbod

Andre aktiviteter og fellesarrangementer

- Felles samlingsstund
- Karneval og julefest
- Turdager/utflukter
- Åpne familiedager
- Internasjonal dag
- Babymassasjekurs

Se vår hjemmeside www.aasanemenighet.no og Stjernen Åpen barnehages Facebook-side «Stjernen Åpen barnehage». Her finner du info om hva som skjer i tiden som kommer. Har du spørsmål? Kontakt styrer Kate Bølstad: 55 36 22 62 / 917 24 471. Hjertelig velkommen!

LEGENDEN GRIPER OSS FORTSATT: Biskopshavn menighet setter nok en gang opp den musikalske fortellingen om den unge og uredde Sunniva som for over 1100 år siden satte seg i en robåt et sted langs Irlands kyster uten å ane hvor ferden ville ende. (Arkivfoto: Arnt Thyve)

Storverk om St. Sunniva

Korskolen i Biskopshavn og Biskopshavn Vokal setter nok en gang opp «Må korsets tre slå rot», som er en storslagen forestilling om Sankt Sunniva, Vestlandets skytshelgen.

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

– Første gang vi satte opp forestillingen var i 2016, og etter braksuksessen den gangen har vi kjent på lysten til å gjøre den igjen, forteller Tonje Askeland, som er musikalsk leder for Korskolen i Biskopshavn.

Verket er skrevet av komponist Odd Johan Overøye og forfatteren og salmedikteren Eyvind Skeie. Musikalsk er det en blanding av irsk folkemusikk, klassisk, jazz og norske folketoner.

Fremførelsen blir i Biskopshavn kirke søndag 17. mars, og forberedelsene går for fullt. Det er mye å øve på og et stort apparat som skal settes i sving.

TRE SOLISTER

– Med hundre sangere på scenen, spennende solister og dyktige musikere gjør vi oss klar for å gi publikum en opplevelse de sent vil glemme, lover Askeland.

– Dette er en forestilling med stor fortellerkraft og flere dramatiske høydepunkt.

Alle solistene har tilknytning til Biskopshavn, men er på ulike stadier i den musikalske karrieren. Hovedrollen som Sunniva spilles av Nadia Alvheim (23). Hun er oppvokst i Åsane og sang i mange år i korene tilknyttet Åsane menighet. Senere var hun med i Biskopshavn ungdomskor. I dag er hun sangstudent ved Universitetet i Agder.

Olav Tryggvason spilles av Severin Rødseth Breck (16). Han er oppvokst og bor i Ytre Sandviken, har vært medlem i Korskolen og har jevnlig solistoppdrag i Biskopshavn kirke.

Den onde irske kongen spilles av Geir Dancke Molvik. Han bor også i Ytre Sandviken, er utdannet sanger ved Griegakademiet i Bergen og arbeider til daglig som kordirigent og frilanssanger. Han har gjort mange ulike roller innenfor opera og kirkemusikalske verk.

KRISTENDOMMEN KOM OVER HAVET

Verket ble opprinnelig bestilt av barne- og ungdomskororganisasjonen Ung Kirkesang, og er det første i rekken av tre musikalske fortellinger om Norges helgener; St. Sunniva, St. Hallvard og Olav den Hellige.

– Vi håper at mange vil ta turen til Biskopshavn kirke og få med seg denne spennende fortellingen om den unge og uredde Sunniva, som for over 1100 år siden satte seg i en robåt et sted langs Irlands kyster uten å ane hvor ferden ville ende, avslutter Askeland.

– Hun visste heller ikke at hun kom til å være en av de første som kom til Norge med den kristne troen. Fortellingen om Sunniva har like sterk effekt på oss i dag som den hadde den gangen da den ble fortalt av øyenvitnene.

Biskopshavn kirke, søndag 17. mars. Voksne kr. 200,-/ barn kr. 100,-. Forhåndssalg: Biskopshavn menighetskontor eller via epost til ht262@kirken.no. Dørene åpner 30 minutter før forestillingen begynner.

Ingen er bare det du ser

MED ROM FOR ALLE FARGER: «Vi oppnådde en helt annen kontakt med folk disse få dagene i Beijing enn vi gjorde på et halvt år i Hong Kong» skriver Thrude Deisz. Illustrasjon: Shichahai er et naturskjønt område i Beijing, bygget opp rundt tre kunstige innsjøer. (Foto: Morio/Creative Commons)

Mottoet til Kirkens Bymisjon kan gjerne stå som overskrift her. For er det noe livet har lært meg, så er det å ikke tro så lett på antakelser – hverken egne eller andres – og gi hvert enkeltmenneske en sjanse.

AV THRUDE DEISZ

«Så godt at det er deg» sa en tydelig lettet organist etter gudstjenesten. «Fra galleriet så jeg en lyshåret dame med hodet på din manns skulder – og visste ikke hva jeg skulle tro».

Første gang jeg opplevde det jeg nå snakker om var i en dansk butikk. Jeg skulle kjøpe diverse pålegg, og sa – kanskje for å spare tid – «ikke salami, for det tåler jeg ikke». Hvorpå damen bak disken så irritert på meg og sa uhyre spydig: «jaha, og hva kan hun så tåle!»

Jeg hadde hørt at danskene var verdens blideste, og ble nokså paff. Noen sa senere (trøstende!) at hun helt sikkert hadde trodd jeg var svenske – for dem var det mange dansker som ikke tålte. Noe så teit, tenkte jeg.

Apropos: En venninne i Oslo sendte følgende avisutklipp: «Pen leilighet rimelig til leie. NB: Ikke utlendinger, nordlendinger eller bergensere». Det syntes vi var ganske vittig – og for så vidt praktisk – ettersom mange ble spart for bryet med å søke. Egentlig kan jeg bare passe på meg selv: jeg kjenner stadig forutinntatthetens onde tilstedeværelse i mitt eget hjerte, og har til tider trukket ganske forhastede konklusjoner.

RUNDREISE I «BAKVENDTLAND»

Husbonden jobbet en tid i Hong Kong. Ungene og jeg bodde der i perioder. En lærerik, nyttig og spennende opplevelse, ikke minst fordi mye var så annerledes enn hva vi var vant til. «Dette må være bakvendtland» sa yngstemann.

Jeg hadde lange dager for meg selv, var på ensomme oppdagelsesturer, og fikk lest en del – blant annet «Liv og død i Shanghai» av Nien Cheng. Den gjorde et veldig inntrykk på meg. Forfatteren overlevde seks redselsfulle år i enecelle under kulturrevolusjonen – beskyldt for å være vestlig spion – fordi hun hadde arbeidet for et amerikansk selskap. Der var fengsling, henrettelser og massakre.

Før vi reiste hjem igjen til Norge, tok vi en rundreise, blant annet til Thailand – der jeg siste dagen fikk flettet håret i 77 rastafletter – med klirrende glassperler i muntre farger. Vi holdt på å komme for sent til Beijingflyet, og til slutt flettet tre thai-damer desperat, mens drosjen ventet.

Siste stopp var altså Beijing, rett i kommunistland, og jeg hadde Mao og kulturrevolusjonens uhyrligheter friskt i minnet etter å ha lest Nien Chengs bok. På flyplassen stod det ubevegelige soldater i gusjebraune uniformer. De hadde redsomme luer med brede røde bånd og var svarte i øynene. Dessuten bar de på ladde våpen som de virket klare til å bruke ved den minste provokasjon. Det var ikke kjekt!

BLE MØTT MED VENNLIGHET: «I Beijing virket det som om alle kom deg i møte og ønsket å forstå det du sa» skriver Thrude Deisz. (Foto: Thrude Deisz).

Da vi kom til passkontrollen kastet den uniformerte kvinnen i glassboden et stivt blikk på oss. Så sprang hun ut og rett bort til meg. Med et enormt glis grep hun tak i noen av flettene mine, klirret henrykt med perlene, ytret en hel del som vitterlig hørt vennlig ut og klappet meg kjærlig på kinnet – før hun ilte tilbake til buret sitt. Jeg nærmest fløt ut i ankomsthallen på silkepoter – i en sky av forbløffet forvirring – og trodde jeg hadde drømt.

TRE MUNTRE DAMER

Den kvelden snødde det! Store flak dalte ned på de fargerike blomsterbedene utenfor hotellet. Helt uvirkelig det også. Det var blitt kaldt – perlene var iskalde mot halsen – og vi måtte ha fatt i varme klær.

Neste dag fant vi en diger butikk, med kjempehøyde under taket, lite varer, få kunder og mange ansatte. Tre muntre damer strømmet oss i møte. Atter ble det oiet over flettene, jeg ble klappet som var jeg en hundevalp; kvitringen og knisingen ville ingen ende ta.

Til avledning stakk min lattermilde make haken frem – dro i sitt hvite skjegg og sa på norsk: «men jeg da – er ikke skjegget mitt litt fint det også?» Man skulle tro at de skjønnte hvert ord. De nikket trøstende, og han ble behørig klappet – mens de bedyret at selvsagt var hans skjegg veeldig fint! Vi fikk omsider kjøpt tykke jakker med hette og hansker med kaninpels. Og alle var vennlige.

Om kvelden gikk vi aftentur. Da vi skulle krysse gaten bort til en park tok vi – i stedet for påbudt undergang – «snarveien» over kjørebanelen. Da stod det plutselig to nifse soldater i full mundur og vinket bydende på oss. Nå har vi det gående, tenkte vi.

Faktisk var de ganske unge, og de smilte! Den ene hadde hendene lukket om noe, som han viste oss – og der i hans hule hånd var en bitteliten og aldeles nydelig mus. Soldaten rakte den prøvende frem mot meg; og så satt den plutselig i min hånd og pusset seg som et ekorn med de små labbene sine.

«Du kan altså ikke ta den med hjem» sa min sindige husbond bestemt. Kroppsspråk er en fabelaktig ting. Vi «snakket» faktisk sammen; da vi indikerte at vi skulle fly til Norge,

så skjønnte de det. Først i dagslyset dagen etterpå oppdaget vi at det var på Den himmelske freds plass vi hadde vært.

SKU IKKE HUNDEN PÅ HÅRET

I Beijing virket det som om alle kom deg i møte og ønsket å forstå det du sa. Ondsinnete reminisenser fra kultur-revolusjonens vederstyggelighet så vi absolutt ingen ting til.

«Øst er øst og vest er vest og de to skal aldri møtes» er et negativt, men hyppig brukt sitat av Rudyard Kipling. Flyet hjem var fullt av begge sorter og forbrødringen var neppe av det mest påfallende slaget.

Men så ble det vist en Mr. Bean-film, og stemningen steg betydelig; lattervræl og unison gapskratting bølget gjennom flyet. Det fineste var at fellesskapsfølelsen hang igjen lenge etterpå. Folk pratet sammen! Kanskje humor er en vei til mellommenneskelig respekt og forståelse?

I det nye året vil jeg prøve å være mindre forutinntatt, og ikke tro så lett på antakelser – hverken egne eller andres – og gi hvert enkelt menneske en sjanse. «Sku ikke hunden på hårene» heter det. Ikke folk heller, kan jeg legge til.

EN MUR TIL ETTERTANKE: Å gå opp trappene til toppen av Den kinesiske mur er en obligatorisk del av det å være turist i Beijing – og en viktig påminnelse inn i vår egen tid, der murene er flere enn noensinne. (Foto: Privat).

www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkeringsverksted
Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

MECA
CAR SERVICE
GODKJENT
VERKSTED

Tlf. 55 25 10 20

ASTRI VÅRDAL

Statsautorisert revisor/autorisert regnskapsfører

Revisjon: aksjeselskap, stiftelser, borettslag mm.
Regnskapsføring

Ytre Arna Mail: astri@vaardal.no
Tlf: 55 53 14 94 Nettside: <http://www.vaardal.no>

Rolf's Matbu og Selskapservice

EIDSVÅG I ÅSANE • 28 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 55 29 26 32 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet

Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver

Barnerett

Familierett
– sambo/ekteskap

Samlivsbrudd

Kjøp/salg fast eiendom
– bolig/hytte

Littleåsvg. 49, 5132 Nyborg.
Inng. C, 3. etg. (Bergen Kontorhotell)

Tlf.: 55 18 86 00
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl. 12-14.00
v/Lærerhøgskolen på Breistein,
Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70
www.thk.no

GRAVSTELL

Ønsker du hjelp til å stelle graven?

Vi rydder etter vinteren, og kan plante til påske og 17.mai, sommer og høst, kan legge på vinterdekke og ev mosekrans. Du kan velge noen eller alle av plantingene. Vi sender foto til mobilen din hver gang vi har gjort noe på graven.

GRAVSTELL BERGEN DA
92083093 - 92282060

ADOLF JAHNSEN

Fagerdalen 4, 5039 Bergen, Tlf 55 33 36 00
www.adja.no e-post: post@adja.no

Åsane Senter Kilden Senter Oasen Senter Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPE BLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

 ADVOKATGRUPPEN BERGEN

• Arv/gaver • Familie • Ektepakter • Samliv
• Kontrakter • Kjøp/salg • Trafikk- og transportrett.

15 prosent rabatt til nye klienter fra Arna, Åsane og Osterøy! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen • Telefon: 920 41950
E-post: bernhard.hauge@agbergen.no • www.agbergen.no

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

LENE BJERRE DESIGN®

Ull er omsorg

JANUS
www.janus.no
Since 1895

Besøk oss gjerne på Janus Kultursenter på Espeland

Kjære leser!

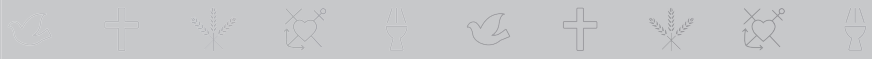
Bladet du nå holder i er et resultat av innsatsen fra mange frivillige fingre. Likevel er det en del kostnader med produksjonen av hvert blad.

Stor takk til alle dere som har bidratt økonomisk til bladet, dette er med på å gjøre det mulig å utgi bladet. Vi er frimodige nok til å vedlegge en giro i dette bladet i håp om mulig bidrag til fortsatt utgivelse.

Det er mulig å få skattefradrag på gaver der totalt årsbeløp overstiger kr 500.

På forhånd takk til de som finner anledning!

Vennlig hilsen Bjørn Otto Aarheim,
styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

Jesus er mitt store forbilde

Jeg har vokst opp i et troende hjem, og i min barndom hadde jeg et enkelt og ubesudlet syn på hvem Jesus var. Alt var enkelt.

AV STEFFEN MJELDE

Etter hvert som tiden gikk, og under påvirkning fra flere hold, endte det med at jeg fristolte meg fra den tro jeg hadde. Jeg var i tenårene, fant meg ikke til rette i menigheten, og søkte

vennskap i miljøer der tro ikke var fokus.

Jeg karakteriserte meg ikke som en troende, og det var heller ikke noe savn, troen var i dvale. Jeg befant meg nå på den brede vei, dette ble jeg i alle fall fortalt til det kjedsommelige, og til slutt ble vel dette en sannhet.

Etter noen år oppsto et vendepunkt. Vi befinner oss i 1986. Jeg prater med en god kollega, og ved en tilfeldighet kommer vi inn på dette med tro. Han forteller meg at han er en troende. Jeg blir perpleks og svarer i affekt: «Det er jeg også!» I ettertid av denne samtalen følte jeg meg nokså teit og tenkte: «Hva tenker han nå? En av de med det groveste språket og med oppførsel som tilsa det motsatte?»

Ved en senere anledning inviterte han meg med på et møte i Tabernaklet. Jeg hadde ikke lyst til å bli med, men i og

med at jeg hadde sagt det jeg sa, ble det vanskelig å si nei. Dette ble en noe selvsom opplevelse og gav meg ikke mye.

Tilfeldighetene gjorde at jeg fremover var på forskjellige møter, forskjellige steder og med tilfeldig frekvens. Det endte med at 27. februar 1987 ble det endelige vendepunktet, jeg var «on track» igjen. I tiden som fulgte ble troen mer og mer viktig for meg og mitt liv. Jeg var aktiv i forhold til Bibelen og fikk kjennskap til troen på en ny måte. Jeg ble imponert over Jesus, og etter hvert ble han et større og større forbilde.

I tillegg til at jeg hadde funnet et ideal, fant jeg tilbake til en Gud jeg kunne komme med alt til. En å henvende seg til uten krav til formulering, en som kjente til hele min historie på godt og vondt, en kompis som alltid er der. Troen hadde våknet fra dvalen.

Retreatkveldar i Takvam kapell

Spørsmåla står i kø: Kva er retreat? Og kva er ein retreat-kveld? Når skal det skje? Og kor er Takvam kapell?

AV JAN KÅRE JAKOBSEN

Retreat handlar om å vera stille for Gud. Mange stader i Bibelen (ikkje minst i Salmane) blir vi oppmoda til å vera stille for Gud. Det går godt an å vera stille åleine: «Når du vil be», seier Jesus, «gå då inn på rommet ditt og lat att døra og be til Far din som er i det løynde». Men mange har også gode erfaringar med å vera stille for Gud saman med andre, og bruka tid på det. Og det er det vi gjer på ein retreatkveld.

Arna kyrkjelyd arrangerer i vår to retreatkveldar i Takvam kapell: Torsdag 7. mars kl. 19.00 og torsdag 2. mai kl. 19.00, begge leia av under-

teikna. Ein retreatkveld kan vera ein liten «smak» på kva ein kan oppleve på ein lengre retreat. Og for enkelte kan det gi meir-smak.

Betyr dette at me er stille heile kvelden? Nei, det gjer ikkje det. Vi begynner med litt orientering, og vi syng ein salme. Deretter får alle utdelt den same bibelteksten (oftast ei Jesus-forteljing), og oppgåva går ut på «vera til stades i» eller «leva seg inn i» teksten (40 minutt). Deltakarane får konkrete tips om korleis ein kan gjera dette. Ein finn seg ein krok i kapellet der ein set seg ned. Om veret er godt, kan ein gjerne gå ut, om ein ynskjer det.

Deretter blir det eit enkelt måltid. Vi er stille under måltidet (du slepp å konversera!). Vi lyttar i staden til meditativ musikk (25 minutt). Så inviterer vi til ein felles samtale om det vi opplevde i møte med teksten (bibelsamtale). Det siste kvarteret brukar vi til ei liturgisk avslutning.

STILLE SAMAN I TAKVAM KAPELL: Mange har sett dette vakre kapellet frå hovudvegen eller frå toget, men berre dei færreste har vore inni det. Det er verd eit besøk, berre for å sjå! Ta av frå E16 til Takvam like aust for Arnanipatunnelen (eller kjør den «gamle vegen» om Garnes), og følg skilting til kapellet.

PR

Forkortinga PR står for «public relations». Eg veit ikkje kva tid denne avkortinga dukka opp. Sjølv blei eg kjend med henne i ganske unge år.

AV JAN KÅRE JAKOBSEN

«Arna kyrkje er dårleg på PR», kan folk finna på å seia. Og det er jo sant! PR handlar om reklame og marknadsføring. Og det er ingen tvil om at det på dette feltet er eit stort potensiale for å gjera ting betre. Vi lagar til gudstenester og andre arrangement av høg kvalitet, men folk veit ikkje om det!

Litt har vi likevel gjort: No i vinter har vi fått nye heimesider opp å gå – sjølv om rett nok alt ikkje er på plass enno (eg vonar at adressa *arnakyrkje.no* er oppe og går når dette blir lese!). Vi har også forsøkt oss på å bruka SMS til påminning av gudstenester og andre arrangement (dersom du ynskjer å få slike påminnings-smsar, meld frå til kyrkjekontoret!). Og så er det Facebook og liknande plattformer. For ungdom og unge vaksne er nok desse dei viktigaste informasjonskanalane.

Samtidig lurar eg på korleis ein fekk kunngjort ting før. Det var nok mest gjennom «munn-til-munn-metoden». Vi les om Jesus – at det gjekk «gjetord om han over heile Syria» (Matt 4,24 NO 78/85). Dette gjetordet er utan tvil den beste PR. Med dagens sosiale medium kan gjetordet spreia seg utruleg fort.

Samtidig er dette også utfordringa: Vi er utsette for ein informasjonsflaum som vi aldri tidlegare har opplevd maken til. Ikkje før har infoen nådd deg, så kjem det ny. Folk nærmast «drukner» i informasjon. Og vi har også erfaring med at det hjelper lite med *informasjon* om ein ikkje har *motivasjon*. Og her er munn-til-munn-metoden den mest effektive: Kom! Eg har vore med på noko! Kan vi ikkje gå i lag?!

No tenkjer eg nok at PR er meir enn reklame og marknadsføring. Public relations handlar – ikkje minst i kyrkja – nettopp om relasjonar. Det er ikkje utan grunn at kyrkjelydane har lagt mykje arbeid ned i relasjonsbyggjande tiltak: Open barnehage (Sakkeus i Arna, Noa i Ytre Arna), babysong, grautlaurdag, open kyrkjestove, seniorsenter og så vidare.

Det handlar om å byggja relasjonar, skapa kontaktflater, snakka med folk – og ikkje berre til dei. Og frå desse relasjonane går det ein veg til Gud. Gud «er» relasjon, og i Jesus Kristus byggjer han relasjon med den som gir bodskapen rom.

SLEKTERS GANG

Døypte:

ARNA SOKN

28.10.2018 WILLIAM SKARHOLM ERICHSEN
28.10.2018 AKSEL BAKKEN ØSTVIK
28.10.2018 ELLINOR OLSEN THUNES
11.11.2018 OLIVIA GAMBOA BORGE
11.11.2018 AKSEL GARNES ERDAL
11.11.2018 NATHALIE LØTVEDT PEDERSEN
11.11.2018 ADRIAN BRATLI THORSEN
25.11.2018 INTI TORREZ SÆTER
13.01.2019 MAGNUS DALE KIPPERSUND
13.01.2019 EMMA RUTLEDAL
13.01.2019 AMALIE STRØMMEN-HORSTAD
13.01.2019 TOMINE RYKKE TVENGE
20.01.2019 MATHIAS BRANDSHAUG

YTRE ARNA SOKN

18.11.2018 SVERRE WOLF FLØYSVIK BUCHANAN
02.12.2018 LILLY OLIVIA EIKEFET RISENG
02.12.2018 AMANDA TEIGLAND GRØTTÅ
13.01.2019 REMI JEFFRIES-STRØMSNES
13.01.2019 KAJA STEINSLAND
27.01.2019 SOFIE ANDERSEN (ÅSANE GAMLE KYRKJE)

Døde:

ARNA SOKN

Gravferd:

30.10.2018 GUNNHILD MARGRETHE VIKNE
06.11.2018 ANNA MARGRETHE BREISTEIN
09.11.2018 NORVALD LANGHELLE
22.11.2018 BENTE BØNES
23.11.2018 ELISABETH HAUGE
23.11.2018 AUD JOHANNE ERICHSEN
23.11.2018 ARNE ARTHUR RYSSDAL
29.11.2018 LIV HOLE
30.11.2018 WENCHE NESET
04.12.2018 ANNA KIPPERSUND
07.12.2018 ELSE RASCH
03.01.2019 JOHNNY GEIR WÅGENES
03.01.2019 OSKAR JOHAN KALLEKLEIV
08.01.2019 HILDUR BERGLJOT VÅGENES
10.01.2019 ARNE OLAV HERFINDAL
10.01.2019 ASBJØRN RYGG
11.01.2019 ARVID BERG HANSEN
11.01.2019 ATLE MARTIN BERGE
11.01.2019 MARTIN LILLEFOSSE
15.01.2019 KATE AKSELBERG
15.01.2019 ODDVEIG MARGRETHE KALLEKLEIV TØNDER
18.01.2019 GUNNLAUG FLATEBØ
22.01.2019 TUTTA INGEBJØRG HÅKONSDATTER
24.01.2019 ESPEN BERTELSEN
25.01.2019 GERD FURNES

YTRE ARNA SOKN

01.11.2018 KÅRE KASPERSEN
08.11.2018 KNUT EDMUND EINMO (BERGEN RØDE KORS SYKEHJEM)
07.12.2018 OLE ROLLAND
14.12.2018 HANS BRATLI
21.12.2018 KNUT SIVERT WILLE (BISKOPSHAVN KYRKJE)
21.12.2018 GUNVOR HAUGSDAL (ARNA KYRKJE)
08.01.2019 HILDUR VÅGENES
24.01.2019 SISSEL SØRENSEN (MØLLENDAL KAPELL)

Ytre Arna kyrkjelyd sin basar

Lørdag 30 mars kl. 15.00 i kyrkjelydshuset.

- Andakt
- Song av Ytre Arna barnevokal
- Sal av årer
- Servering av kaffe og kaker

Vel møtt!

(har du gevinstar til basaren kan du levera dei på kyrkjekontoret, Lakslia 21, Arna)

Velkommen til kyrkje

Arna kyrkje

Ytre Arna kyrkje

10.02.2019

6. søndag i openberringstida Mark 13,21-27

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Jan Kåre Jakobsen. Dåp, nattverd. Sundagsskule. Takkoffer til Kyrkjelydsarbeidet.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00:

Familiegudsteneste. 6-årsbok. Ingvar Fløysvik. Dåp, nattverd. Ytre Arna barnevokal. Takkoffer til misjonsprosjektet.

17.02.2019

Såmannssundagen Matt 13,24-30

Arna kyrkje kl. 11.00: Felles bibeldagsgudsteneste. Jan Kåre Jakobsen + pastorar. Nattverd. Takkoffer til Bibelselskapet.

20.02.2019

Onsdag etter såmannssundagen

Arna kyrkje kl. 19.00. Klubbguddsteneste. Ingvar Fløysvik.

24.02.2019

Kristi forklaringsdag Luk 9,28-36

Arna kyrkje kl. 11.00: Temagudsteneste: «Spel kvarandre gode!» Jan Kåre Jakobsen. Dåp, nattverd. Takkoffer til Kyrkjelydsarbeidet.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp, nattverd. Sundagsskule. Takkoffer til Kyrkjelydsarbeidet.

03.03.2019

Fastelavnssundag Luk 18,31-34

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Marthe Kristine Østerud Bjerke. Nattverd. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet.

10.03.2019

1. søndag i fastetida Matt 26,36-45

Arna kyrkje kl. 11.00: Familiegudsteneste. Marthe Kristine Østerud Bjerke. Nattverd. Tårnagarar. Takkoffer til Søndagsskolen, Bergen krets. Årsmøte.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00:

Temagudsteneste: «Du er dyrebær – når alt er mørkt». Ingvar Fløysvik. Dåp, nattverd. Sundagsskule. Takkoffer til Kirkens SOS i Norge i Bjørgvin.

17.03.2019

2. søndag i fastetida Luk 13,22-30

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Jan Kåre Jakobsen. Dåp, nattverd. Sundagsskule. Takkoffer til Det teologiske Menighetsfakultet.

20.03.2019

Onsdag etter 2. søndag i fastetida

Arna kyrkje kl. 19.00. Klubbguddsteneste. Jan Kåre Jakobsen.

24.03.2019

Maria bodskapsdag Luk 1,39-45

Arna kyrkje kl. 11.00: Temagudsteneste: «Hesteskofellesskap». Jan Kåre Jakobsen. Nattverd. Takkoffer til Kyrkjelydsarbeidet.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp, nattverd. Sundagsskule. Takkoffer til Kyrkjelydsarbeidet. Årsmøte.

31.03.2019

3. søndag i fastetida Luk 22,28-34

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp, nattverd. Sundagsskule. Takkoffer til Tax Justice Network.

07.04.2019

4. søndag i fastetida Joh 6,24-36

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Øystein Skauge. Nattverd.

Konfirmantdeltaking/fasteaksjonen. Takkoffer til Kirkens Nødhjelp.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00:

Samtalegudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp, nattverd. Sundagsskule. Takkoffer til Kirkens Nødhjelp.

Bibelen på nye språk i Etiopia

Bibeldagen 2019 blir 17. februar. Denne gongen er prosjektet «Bibelen til nye språk i Etiopia». Med meir enn 80 språk, er det mange der som ventar på bibel på morsmålet sitt. Og på Bibeldagen kan norske kyrkjelydar vera med å hjelpa. I mange år har dei ulike forsamlingane i Arna feira Bibeldagen saman – med felles gudsteneste i Arna kyrkje kl. 11. Denne er – langt på veg – lagt til rette for born. Etter gudstenesta blir det kyrjekaffi i kyrkjelyds huset.

LES BIBELN SAMAN: – Det kjennest så stort å høyra evangeliet på vårt eige språk! seier Alemineh Tagese i Mekane Yesus-kyrkja i Hossana, her saman med dottera Tesfaya. (Foto: Bibelselskapet)

YTRE ARNA OG ARNA KYRKJELYDAR

Tlf: 55 36 22 70

E-post: arna.menighet@kirken.no
ytre.arna.kyrkjelyd@kyrkja.no

Postadresse: Arna kyrkjekontor
Lakslia 21, 5261 INDRE ARNA.

Heimeside Arna kyrkjelyd: www.arnakyrkje.no

Heimeside Ytre Arna kyrkjelyd:
kyrkja.no/ytrearna

Arna kyrkjelyd på Facebook:
www.facebook.com/arnakyrkje

Ytre Arna kyrkjelyd på Facebook:
www.facebook.com/ytrearna

Vil du gje ei gåve til kyrkjelydane?

Kontonummer Arna: 3633.07.10831, VIPPS 11237
Kontonummer Ytre Arna: 3633.30.02625

Besøksadresse: Lakslia 21, (Kyrkjelyds huset)
Indre Arna

Opningstid: Tysdag til fredag 10 – 14
Torsdag 10-13

Kirketorget i Aasegården tar i mot henvendelser ang. dåp, vigsel og gravferd: **Tlf.: 55 59 32 10.**

Soknerådsleiar Arna: Kari Secher

Soknerådsleiar Ytre Arna: Jorunn Haukås

DEI TILSETTE I KYRKJELYDANE

Sokneprest Jan Kåre Jakobsen

Epost: jj656@kirken.no

Tlf: 55 36 22 74

Tlf: 55 24 42 48 – heim

Sokneprest Ingvar Fløysvik

Epost: if952@kyrkja.no

Tlf: 55 36 22 75

Tlf: 916 06 626

Prostiprest Marthe Kristine Østerud Bjerke

Epost: mo757@kyrkja.no

Tlf: 55 36 22 79

Tlf: 970 92 559

Kateket Cathrine Snipsøy

Epost: cs262@kirken.no

Tlf: 55 36 22 72

Adm.leiar i Arna: Marianne W. Fanebust

Epost: mf934@kirken.no

tlf: 55 36 22 71

Adm.leiar og medarbeidarkoordinator

i Ytre Arna: Benthe Vevle

Epost: bv467@kyrkja.no

Tlf: 55 36 22 73

Medarbeidarkoordinator Arna

Møyfrid Opheim

Epost: mo532@kirken.no

Tlf: 55 36 22 78

Trusopplærer i Arna: Gro Eman

Epost: ge427@kirken.no

Kyrkjetenar Monica Ohr

Epost: mo886@kirken.no

Tlf.: 55 36 22 76

Diakon Ytre Arna: Marit Bjørsvik

Epost: mb588@kyrkja.no

Tlf.: 480 23 145

Kantor i Arna: Olav Arne Steinkopf,

Epost: os377@kirken.no

Tlf.: 55 36 22 98

Kantor i Ytre Arna: Bjørn Bergmann

E-post: bjorn.bergmann@bkkfiber.no

Marianne Hjortland trusopplærer

og diakonimedarbeidar

E-post: mh798@kyrkja.no

Tlf.: 55 36 22 95

KYRKJELYDSBLAD FOR ARNA

Arna kyrkjekontor, Lakslia 21, 5261 INDRE ARNA.

Utgjevar: Sokneråda i Arna

Redaktøransvar: Magne Fonn Hafskor
mobil: 92294877 / epost: eyecu@online.no

Annonseansvarlig: Torill Hatlebrekke Husebø
Mobil: 995 50 787 / epost: thh@bkkfiber.no

Lokal redaksjonsnemnd: Tor Oddvar Holmefjord,
Ingvar Fløysvik, Harald Haugsvær og Audun Stølås.

Blad nr. 2-2019 kjem ut torsdag 4. april.

Frist for levering av stoff er: fredag 15. mars.

Redaksjonen blir avslutta: fredag 22. mars.

Redaksjon kyrkjelydsblad Arna:

tor.holmefjord@bkkfiber.no

50 år sidan konfirmasjonen

Gjensynsglede og mimring. Gode historier om det som var – og vemodig ettertanke for dei som ikkje lenger er. Gudstenester der noko er kjent – og mykje er nytt. God mat og triveleg samvær i kyrkjelydshuset. Alt dette er viktige stikkord for dei årlege samlingane våre for 50-årskonfirmantane. I fjor gjaldt det dei som blei konfirmerte i 1968. Vi takkar alle som kom, alle som hjelpte til på arrangementet og alle som hjelpte oss med å finne adresser.

Helsing sokneprestane

50-ÅRSKONFIRMANTAR I ARNA: Ragnhild Thornquist Brakstad (1), Grete Mjelde Helgesen (2), Randi Opedal (3), Mariann Mjelstad (4), Britt Tove Thunestvedt Nesse (5), Torill Mona L Thorstensen (6), Britt Mjelde (7), Marit Seilen (8), Grete Sylvi Knaben (9), Ingunn Flåm (10), Ingrid Mjøs (11), Magnhild Tunes (12), Åse Skjoldal (13), Mariann Solberg Berge (14), Mona Rongved (15), Ruth Odland (16), Øyvind Idar Knappskog (17), Aud Holdhus (18), Britt Karin Kallekleiv Wærdahl (19), Margot Bøe (20), Bjørg Hartveit Vedaa (21), Torstein J Garnes Johnsen (22), Arne Hundhammer (23), Alf Olai Thunes (24), Kjell Kruger Næss (25), Torunn Småland Hammersland (26), Johannes Aasheim (27), Tore Einar Hammersland (28), Atle Vie (29), Øystein Midtun (30), Yngve Angelskår (31), Asbjørn Borge (32), John Brattåker (33), Rune Flatabø (34) og Kurt Nævdal (35). Prest: Jan Kåre Jakobsen.

50-ÅRSKONFIRMANTAR I YTRE ARNA: Bakerst frå venstre: Trygve Fick, Edvin Stadheim, Jan Bjørn Ekanger, Jon Gravdal, Helga M. V. Johnsen, Kåre Kalsås og Rune Kalsås. Midten: Ingmund Sætrevik, Bjørg Vedå, Sunni M. Berland, Marit Rivenes, Åse F. Presthus, Grethe T. Almås. Randi Langeland og (prest) Ingvar Fløysvik. Framom: Jann Sæther, Berit Langhelle, Beate P. Hagelin, Grethe R. Tennebø, Gerd Nævdal og Else Kristine F Sandal.